

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. K.

przeciwko Towarzystwu Budownictwa Społecznego B. Spółce z o.o.

w .

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2013 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie 2. wyroku Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 13 marca 2012 r., w przedmiocie kosztów procesu w
postępowaniu apelacyjnym,

**uchyla zaskarżone rozstrzygnięcie i wniosek o zasądzenie
kosztów postępowania apelacyjnego przekazuje Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu
Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z 13 marca 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego Towarzystwa Budownictwa Społecznego „B.” Sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 16 czerwca 2011 r. i zasądził od niego na rzecz powódki D. K. kwotę 5400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym. Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny powołał art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W zażaleniu na powyższe rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie kosztów postępowania pozwany zarzucił, że zapadło ono z naruszeniem art. 109 § 1 k.p.c. przez zasądzenie na rzecz powódki reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika kosztów postępowania pomimo braku wniosku o ich przyznanie według norm przepisanych, § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych (...) poprzez nienależne zasądzenie na rzecz powódki kwoty 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w warunkach gdy adekwatnie do wartości przedmiotu sporu mogła jej być zasądzona z tego tytułu najwyżej kwota 2.400 zł.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez oddalenie wniosku powódki o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 98 k.p.c. strona przegrywająca proces ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi koszty procesu niezbędne do podjęcia celowej obrony jej praw, w tym koszty zastępstwa procesowego, jeżeli strona jest reprezentowana przez pełnomocnika zawodowego. Wysokość kosztów należnych stronie tytułem kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę

prawnego ustala się według stawek określonych w powołanym wyżej rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...). Wysokość wynagrodzenia w stawce minimalnej przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 50.000 zł do 200.000 zł wynosi na mocy § 6 pkt 6 rozporządzenia 3.600 zł, przy czym stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym wynoszą przed sądem apelacyjnym - 75% stawki minimalnej, jeżeli sprawę prowadził ten sam radca prawny. W niniejszej sprawie zatem wysokość kosztów należnych na rzecz powódki reprezentowanej przez radcę prawnego wynosiła 2.400 zł.

Zgodnie z art. 109 § 1 k.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeżeli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku nie złoży spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Z urzędu sąd orzeka tylko o kosztach należnych stronie, która działa bez fachowego pełnomocnika.

Z akt niniejszej sprawy wynika, że w odpowiedzi na apelację (k. 606) powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej „zwrotu kosztów postępowania z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego”, a na rozprawie apelacyjnej (k. 618) pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie apelacji pozwanego od wyroku Sądu pierwszej instancji i zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania. Oświadczenie to mogło podlegać wykładni, a skoro jego złożeniu nie towarzyszyło złożenie spisu kosztów, których zasądzenia domagała się powódka, to Sąd Apelacyjny miał podstawy przyjąć, że powódka zmierza do zasądzenia na swoją rzecz kosztów obejmujących taryfowe wynagrodzenie pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, a rozstrzygnięcie o kosztów postępowania zażaleniowego pozostawił Sądowi Apelacyjnemu.